

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vera Concilii Tridentini Historia

Contra falsam Petri Suauis Polani narrationem

Pallavicino, Sforza

Antverpiae, 1670

Capvt IX. Tertia Sessio: & quae sub idem tempus in Germania circa
Religionem acciderint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11642

1546. tefacto; tum quòd iam propensiores in eam partem, à qua sibi honor deferebatur, magis etiam afficiebantur ad eandem sententiã de operã prosequendam: quemadmodum videre licet, in causis dubiis quemcumque patronum proniùs credere pro suo cliente instare. Hinc factum est, vt paucis reclamantibus conuenerit de celebranda die postero Sessione; de recitando complectendoque ibi Fidei Symbolo; de indicenda futura ad quintam Feriam post quartam Quadragesimæ Dominicam diem, hoc est, octauã Aprilis, dato ablentibus opportuno spatio; de non promulgando decreto, quo mores cum doctrina copularentur; sed de illo postea oblectuando in præstituta Sessione, perinde ac si solenniter promulgatum fuisset. Tanti est ad plurimorum intellectuum concordiam, si concordia præcedat in ea animi facultate, quæ secundum naturam à mente regitur: sed frequenter ex hominum more intellectum regit.

CAPVT IX.

Tertia Sessio: & que sub idem tempus in Germania circa Religionem acciderint.

Sicut Senensis eius discipulus lib. 4. Bibliothecæ sanctæ, in voce, Ambrosius Catharinus.

VT ea perficerentur die quarto Februarij, rem diuinam ritu solenni celebrauit Petrus Tagliavia, Archiepiscopus Panormitanus: Latine verba fecit Ambrosius Politus, Senensis, & Dominicana familia, qui antequam religiosam vitam susciperet, Ius Ciuile professus, primum Legatum discipulum habuerat; postea verò Minoritanus Episcopus, ac deinde Archiepiscopus Compfanus constitutus est: hic ex pietate erga cælestissimam virginem ciuem suam, suumque Religiosum Ordinem, *Catharini* cognomen sibi adoptauit; idemque inter Scholasticos insignis plures ingenij laudatores habet, quàm doctrinæ sectatores.

Postea duo Decreta sunt recitata. Dicebatur in altero: Cum agnoscerent Patres rerum ad quas accedebant ingens molimen, ad extirpandas hæreses, moresque reformandos, cumque futura ipsi non esset colluctatio aduersus carnem & sanguinem, sed aduersus spirituum nequitiam in cælestibus; omnes in primis cohortari, vt in Domino, & in potentia virtutis eius corroborati assumerent scutum Fidei, galeam sibi salutis imponderent, & arriperent gladium Spiritus, quod est Verbum Dei. Statuebant deinde, Confessionem Fidei ante omnia præmittendam, veterum Patrum exemplo, qui sacratiora Concilia ab illa inchoare consueverant, eoque interdum

vnicò

vnico adiuumento ethnicos ad Fidem traxerant, hæreticos conuicerant, fideles confirmarant: atque eâ gratiâ Symbolum, quo Romana Ecclesiâ vitur, recitandum esse. 1546.

Altero Decreto præscribatur futuræ Sessioni dies octauus Aprilis, longius quidem distans, sed datâ operâ selectus, quò per eam cunctationem accederet auctoritas dignitasque sanctionibus, quæ parabantur; cum esset compertum, multos iam iter iniisse, vt Concilio interessent, & alios ad ineundum esse paratos. Interim non esse cessandum ab iis argumentis expendendis, quæ digna Synodi Constitutionibus viderentur.

3 Patribus de priori Decreto rogatis respondit primus Præsidum, ac postea reliqui omnes, *Placet, & ita credimus*. Tres tantum Episcopi, vt aliquid adderetur petierunt oblatâ schedulâ, ne vocibus reclamantes offensionem parerent. Fuit vnus ex his Fesulanus, qui in eo scripto affirmabat, sibi comprobari non posse vel illud vel aliud Decretum, absque debita Concilio inscriptione, *representantis Ecclesiam Vniuersalem*. Duo reliqui fuerunt Episcopi, Caputaquensis & Pacensis, qui contestabantur, assentiri se quidem vt in præsentî Decreto ea inscriptio ommitteretur; ita tamen, vt integrum esset Concilio eam addere, quocumque tempore visum foret. Idem duo de altero Decreto rogati, nouas schedulas protulere, in quibus affirmabant, haud sibi videri silentio prætereundum, quod iam inter Patres conuenenerat, de copulanda dogmatum morumque tractatione. Fesulanus verò respondit: Quod etiam ad secundum Decretum spectaret, se persistere in porrectæ iam schedulæ sententia, hoc est, in magnifici tituli postulato. Vsq; adeò nonnulli abhorrent à defendenda sententia sibi semel probata, quasi à publica errati confessione, vt malint videri semper in hoc ipso non solum aberrantes, sed indociles.

4 Dum hæc Tridenti agebantur, negotium religionis in Germania iniquies erat. * Sub illius anni primordia Protestantes Francofurti * Belcarius lib. 24. c. 19. coacti, conspirauerant ad extorquendam omnino licentiam conscientia, liberam cooptationem in Cæsaream Cameram Spirensis, & impunitatem Ecclesiâs diripiendi: eapropter statuerunt Tridentinæ Synodi euerfionem moliri, foedus Smalcaldicum in Cæsarem, ac defensionem Archiepiscopi Colonienfis Apostatæ aduersus eundem simul & Pontificem. Eodem tempore Palatinus Septemuir, qui diu anceps nutauerat, præceps corruit, abiectâ Catholicâ Religione, ac suis è terris expulsâ.

Caro-

1546.
 * Belear. loc.
 cit. & Spon-
 dan. an-
 no 1546.
 Relatio Billi-
 ci ab eo ci-
 tata, & Co-
 chlæus de A-
 ctis Lutheri,
 an. 1546.

Carolus, tametsi * animaduerso, Protestantes non mentis caligine sed animi prauitate peccare, adeoque non ad illuminandum, sed ad concremandum facibus opus esse; tamen & vt promissa seruetur, & impotens exuendi spem illius pacificæ reconciliationis, ad quam & religionis & vtilitatis studio votis omnibus ferebatur, colloquium prius indictum haberi iussit Ratisponæ ad exitum Ianuarij: & Præsides illi destinauit Mauritium Huttenum Episcopum Eistertensem, & Federicum Fursterbergium; addiditque his postmodum Iulium Flugium tunc Nauburgensem Antistitem, Protestantibus susceptum, quippe à sua Ecclesia illorum operâ depulsum. Disputatores et Catholicis fuere Petrus Maluenda ex Dominicana familia, Euerardus Billicus Carmelita, Ioannes Hoffmeisterus Augustinianus, & Ioannes Cochlæus: ex acatholicis Martinus Bucerus, Ioannes Brextius, Georgius Maior, Erardus Schneppius. Hoc colloquium de Lutheranorum causâ dilatum est, eorumque cauillationibus lenitè productum fuit; ab iisdem post mensem tertium præcisum potius quàm solum, Ratisponâ inuito Cæsare, & nondum expectato eius responso profectis.

Nihilominus adhuc Suauis infectam rem vitio vertit (cùm certè Pontifici non possit, non modò illius nihil participi, sed et pro viribus aduersato) Catholicorum technis, & simulationibus subdolis ipsius Cæsaris. Ex quo liquet, hunc hominem non Pontifici solum fuisse inimicum, sed cuiuscumque hæreticis non amico. Quòd nunc defluxit studium illud obedientiæ erga profanos Principes, quod ille tam magnificè præferebat, ad aucupandam suæ Patriæ gratiam, quando per volumina publicè impressa, Germanorum Cæsaris perduellium patrocinium suscipit, præter laudes cohortationesque per suas priuatas literas, quas Operis initio protulimus, Vgonotus Gallicæ Regis perduellibus impensas? Spondanus scriptoresque ab eo adducti adeantur, & in comperto erit, quàm mendax, quàm iniquus extiterit Suauis in huiusce rei narratione. At meo iudicio nequit in eum produci testis luculentior ipso Suauis, à me roces in huiusmodi vitis deprehensio, adeò vt concursus eius narratio parum absit, vt fidem abrogare possit probatoris fidei scriptoribus.